

ningen som under Forhandlingerne i begge Ting.

Hvad angaar det andet Spørgsmaal: den Basis, hvorpaa Udenrigsministeriets Organisation i Fremtiden skal bygges, har man heller ikke i saa Henseende fra de forskellige Sider, som har haft afvigende Meninger, ønsket at skærpe Modsætningerne gennem Fremsættelse af Ændringsforslag. Man vil indskrænke sig til at udtale, at man fra alle Sider erkender, at ogsaa paa dette Omraade vil Erfaringen være den bedste Læremester, og man gaar ud fra, at i den kommende Tid vil man med Hensyn til Udenrigsministeriets Organisation indrette sig efter de Principper, som maatte vise sig mest tjenlige for at naa det Maal, som den hele Reform sætter sig. Om dette saa skal være Omlægning paa Grundlag af geografiske Linier, saaledes som man fra en enkelt Side har ønsket, maa afgøres under Hensyn til, om en saadan Basis vil vise sig praktisk indenfor et Udenrigsministerium af det Omfang, som det danske har — altsaa af et forholdsvist beskedent Omfang —, og endvidere maa det afhænge af, om Rigsdagen til sin Tid, hvis saadanne Ønsker maatte fremkomme og finde Udtryk i Lovforslag, vil være rede til at bevilge de Midler, som dertil vil være fornødne, idet man fra alle Sider er enig om, at en Organisation paa geografisk Grundlag nødvendigvis maa medføre en større aarlig Udgift til den indre Tjeneste i Udenrigsministeriet end en Organisation paa den Basis, som man hidtil har haft for Indretningen af Ministeriet, og som man ogsaa, i hvert Tilfælde i den nærmeste Fremtid, agter at bevare.

Man har, som sagt, ikke, hvad disse to Punkter angaar, drøftet de forskellige Opfattelser paa Basis af fremsatte Ændringsforslag, og jeg tør udtale, at man ved de Betragtninger, som jeg her har givet Udtryk, og som ogsaa har været fremme under Udvalgets Forhandlinger, vel har haft til Hensigt at pege paa den Opfattelse, som er kommet til Orde indenfor Udvalget fra forskellig Side, men ingenlunde har haft til Hensigt at begrænse den Kræds, indenfor hvilken den højtærede Udenrigsminister ved den hele Reforms Praktisering vil kunne bevæge sig.

Har der saaledes været Enighed i Princippet, maa jeg som Ordfører beklage, at det ikke er naaet i Udvalget at komme til Enighed ogsaa om alle Lovforslagets Enkeltheder. Paa de Punkter, hvor modstridende Opfattelser har givet sig Udtryk

i Ændringsforslag, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Jeg skal ganske kort omtale disse Punkter.

Til § 3, som handler om det ved Lovforslaget oprettede Oplysningsbureau og det Raad, som skal være knyttet dertil, stiller et Flertal et Ændringsforslag, gaaende ud paa, at man indenfor dette Raad stiller Arbejdsgiverinteresser ved Siden af Arbejderinteresser. Det foreslaas endvidere, at det Arbejdsudvalg, der skal nedsættes af Raadet, formes som en ren Erhvervsinstitution, og at indenfor denne ogsaa Arbejdsgiverinteresser faar Repræsentation. Da Arbejdsudvalget imidlertid var foreslaaet at skulle tælle 9 Medlemmer, og man maatte finde, at dette Tal var ret betydeligt, har man, for ikke at komme op paa et endnu større Medlemstal, stillet Forslag om, at Landbrugsministeriets og Handelsministeriets Repræsentanter indenfor dette Arbejdsudvalg, som var foreslaaet i det høje Folketings Affattelse, gaar ud, idet man jo ikke derved hindrer disse to til Erhvervene saa nøje knyttede Ministerier i paa det nøjeste at følge Raadets Arbejde og holde sig i Kontakt dermed og i Viden om hele Arbejdets Karakter, thi begge de nævnte Ministerier beholder deres Repræsentanter indenfor Raadet, som vil faa til Forhandling alle de Sager, der har passeret Arbejdsudvalget. Ved at udskytte de to Repræsentanter opnaar man endvidere den Fordel, det i Udvalgets Øjne er at faa Arbejdsudvalgets Tal reduceret, ganske vist kun i ringe Grad, fra 9 til 8 Medlemmer.

Lovforslagets §§ 4 og 6, der angaar Oprettelsen af Gesandtskaber og konsulære Repræsentationer rundt omkring i Landene, har indenfor Udvalget givet Anledning til ikke faa Forhandlinger, men et Flertal er dog enigt i den Betragtning, at ikke blot bør de danske Gesandtskaber opretholdes i de Lande, hvor vi for Tiden har dem, men man bør ogsaa straks gaa til Oprettelse af Gesandtskaber i forskellige af de nye Statsdannelser og i Stater af gammel Dato, hvor vi hidtil ikke har haft diplomatisk Repræsentation. Flertallet foreslaar derfor, at den hele Række af Gesandtskabsposter deles i to Grupper. Den ene, og det er den talrigste, rummer alle de hidtilværende Gesandtskabsposter og nogle nye, den anden rummer de andre nye, som vi vel mener straks bør besluttes oprettet, men med Hensyn til hvilke man skønner det forsvarligt at overlade Tidspunktet for deres Oprettelse til Afgørelse paa Finansloven. Jeg tror, man